

24. dubna 1992

První s o u k r o m ý týdeník
se semizdatovou tradicí

Charta je se svými „vlastními lidmi“ už popřena a její ideály převálcovány a přehlasovány většími? Po neuvěřitelně šokující zkušenosti z chartistických setkání bych se ani moc nedívila. Jenom jsem zírala na zamindrákované či neúměrně ambiciózní adepty nejrůznějších kariér a zabarvení a hlavě na to, jak mnozí vůbec nepochopili podstatu a cíle Charty 77.

Vlasta Chramostová, Praha

Připojuji se k žádosti Otky Bednářové, aby mluvčí Charty podali žádost o lustraci všech signatářů a výsledky byly zveřejněny. Toto je podle mého základní předpoklad a podmínka, jak obnovit prestiž Charty mezi občany. Teprve pak je možné uvažovat o klubech Charty 77, včetně toho, abychom se vyjádřili k otázce chartistů-exulantů.

Jindřich Dohnal, Praha

Neselhali jen mnozí slibní jednotlivci; velice se lhalo i dvě seskupení s největším politicko-morálním kreditem, Charta 77 a HOS. Obě trapně a bezradně mlčí k velkému rozkrádání státního majetku, mlčí dokonce i k tomu, že slušní lidé už opět přestávají věřit ve spravedlnost a darebáci se už zas přestávají bát.

Antonín Bělohoubek, Praha

Setkání signatářů Charty 77

Dům železničářů, Náměstí míru

PRAHA

v sobotu 2. května 1992

v 10 hod.

(prezentace od 9 hod.)

TĚŠÍME SE NA VÁS

Věra Roubalová, Eva Joachimová

Květa Princová

MLUVČÍ CHARTY 77

Moje rozčarování přišlo v podobě tzv. rehabilitace. Prováděli ji bývalí komunisté s tím, že jsem nebyl propuštěný z politických důvodů. Je prováděna podle vyhaných hodnocení komunistických velitelů, která jsou brána za pravdivá. V první řadě byli rehabilitováni vojenští estébáci, soudci a prokurátoři, kteří plnili komunistické koncentráky. V tom jako Charta musíme něco udělat.

Václav Veselý, Olomouc

U v n i t ě ř č í s l a :

1. Usnesení mimořádné konference LDS z 29. března 1992.
2. Otakar Z o u f a l ý: Základní změny ve zdevotnictví
3. Rudolf Ströbinger: Poděkování za dobrou práci.
4. Prohlášení Konzervativního bloku ze dne 26.6.1991
5. Pozvánka na celorepublikový Sněm HOS.
6. Lustrace členů-signatářů HOS, žádost na FMV.
7. Programové cíle Hnutí za občanskou svobodu.

Předpokl. cena: 1,- Kčs MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 9 č í s l o

Vydává: Vladimír Hajný Red. Josef Volařík
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: M. Zemanová, J. A. Varga

Uzávěrka: 19.4.92

17

Základní změny ve zdravotnictví

Po takřka sedmdesáti letech dochází v Československu ve zdravotnictví k zásadním změnám. Po únorovém puči projevíli komunisté svou nenávisť k inteligenci také tím, že zrušili systém nemocenského pojištění a zavedli jednu ze svých lží: „bezplatnou zdravotní péči“. Podle toho, jak ještě dnes vypadají platy zdravotníků, byla tato péče bezplatná v tom smyslu, že zdravotnický personál pracoval takřka zadarmo.

Komunistická diktatura tvala takřka dvě generace a tak představa o svobodné volbě lékaře je u mnohých nejasná, stejně tak jako představa některých lékařů o „soukromé praxi“. Zatímco ještě před rokem dnešní ministr zdravotnictví ČR dr. Bojar při diskusi v německém Braunschweigu uváděl, že pacienti nap. na Pardubicku projevují minimální zájem o svobodnou volbu lékaře, tak dnes již to vypadá jinak. V okrese Žďár nad Sázavou, ale také už v Praze si volí obyvatelé svého ošetřujícího svobodně a dochází k překvapení. K některým lékařům se hlásí 40, k jiným až 2000 pacientů. To asi předělo očekávání.

Zavedením zdravotní pojišťovny, která je v organizačním začátku, jsou lékaři honorováni podle výkonu. Konkrétně to bude vypadat tak, že ten jeden lékař,

Lidé, kteří koupili vilu nebo chatu za takové ceny, věděli nebo měli vědět, že kupují od zločinné vlády majetek uprchlíků, věděli, že kdyby nebyli členy strany nebo spolupracovníky StB, že by nikdy ten majetek za takovou cenu nemohli koupit. Nekupovali jej tudíž v dobré víře (*in bona fide*). Co zaplatili, si již za 40 nebo 20 let jen v nájemném odbydli.

Jste-li srozuměni s textem tohoto dopisu, zašlete souhlas na adresu: JUDr. Karol Stome, předseda petičního výboru federálního shromáždění, Vinohradská 1, ČS-11000 Praha. Zašlete ev. kopii prezidentu ČSFR Václavu Havlovi, Praha-Hradčany.

Svět je jako kasino, v němž nemůže nikdo vyhrát.

PETER USTINOV

když se reforma nemocenského pojištění rozběhne, bude vydělávat padesátkrát více, než ten druhý. Dojde ke konkurenci a doufejme, že při zachování lékařské kolegiality a etiky. Profitovat bude pacient. Začne se skutečně pracovat, nebude možné hodiny ve zdravotnickém zařízení „odsedět“. Nevydělalo by se. Náklady na léčebnou péči se sníží, nebudou se platit neproduktivní trubci. Při přechodu na nové formy ve zdravotnictví v bývalé NDR se kvalita práce podstatně zlepšila a naplánované výdaje se o několik miliard marek snížily. Stimulem bude odměna za práci. Nač se měl někdo v dosavadní organizaci namáhat? Platy lékařů se lišily minimálně, ten „chytřejší“ nedělal, ve výplatní obálce měli ale všichni stejně. V žádném systému nebylo tolik politického protekcionářství jako v komunistickém. Vyšší místa nebyla obsazována podle kvalifikace, ale podle partajní legitimace.

Představy lékařů o „soukromé praxi“ jsou často mlhavé, nejasné. Jeden kolega mně píše: „Na soukromou praxi ve zdejším chudším valašském kraji nemohu asi pomyslet, spíše se budu zaměřovat na práci pro pojišťovnu.“

Pracuji přes dvacet let v „soukromé praxi“ v SRN. Etabloval jsem se jako praktický lékař v malém městečku s poměrně velkým spádovým územím, při návštěvách pacientů zajíždím do patnácti vesnic. V místě jsme tři lékaři. Za těch 20 let jsem měl jediného úplně soukromého pacienta, jednoho továrníka, který nebyl vůbec pojištěn. Riziko vydání za

ošetřování je velké, pan továrník zastával názor, že se mu vyplatí zaplatit lékaře a léky a neplatit při tom celý nákladný aparát pojišťovny — od uklízečky až po ředitele. Takto se ale nedá kalkulovat, starší lidé a malé děti jsou častěji nemocní a déle trvající onemocnění by je finančně mohlo zruinovat.

„Soukromá praxe“ ošetřuje bez rozdílu každého a jednotlivé služby (výkony) jsou jen různě hrazeny pojišťovnami. Přiblíženo dobám v Československu, bohužel dávno minulým, byla to Okresní nemocenská pojišťovna, Bratrská pojišťovna horníků, dále pak pojišťovna železničářů, poštáků, soukromých zaměstnanců a různé soukromé pojišťovny.

V Německu je těchto pojišťoven několik set. Protože by se v tom lékař ani nemocnice nevyznali, je zde orgán, který všechny pojišťovny sdružuje a ten pak jedná s lékaři o výši honoráře za jednotlivé úkony a podobně se pak provádí vyúčtování lékařů, které probíhá v tříměsíčním turnusu. Zatím co v Anglii se pacient přihlásí k jednomu lékaři a pak obvykle u něj zůstává delší dobu v ošetřování (ale může toto své rozhodnutí kdykoli změnit), v Německu má pacient nemocenský lístek, který platí na dobu tři měsíců. Má tedy každé tři měsíce možnost další svobodné volby lékaře.

Občas se v Československu také píše o „soukromém“ ošetřování ve věcech kosmetiky a plastické chirurgie, která má přinést krásu tam, kde příroda šetřila. Něco takového patří do salónu krásy a těžko se někde najde pojišťovna, která by něco podobného hradila.

Něco úplně jiného je ale ošetřování kožního onemocnění např. u ekzému, lupenky nebo u stahující jizvy po spálenině, kterou reviduje plastický chirurg. Zde se jedná o onemocnění a léčba je po-

jišťovnou hrazena.

Lékař, ke kterému se v Praze přihlásilo 40 pacientů, se neužíví. Bylo by chybou, kdyby nekvalitní síly přijímala do svých služeb nějaká třeba státní organizace — nemocnice nebo sanatorium. Tím by se tyto instituce staly útočištěm neschopných. Mohly by pak být místem zbytku pro ty, kterým dříve dávala politická legitimace právo na zastávání určitého místa. Doufejme, že v soukromém sektoru odpadnou demoralizující subvence. Rozdávání subvencí je špatné hospodaření státními prostředky, subvence dostává ten, kdo se sám neumí uživit — stejně lékař nebo továrna. Ponese se veškeré riziko samostatného podnikání, musí se zakalkulovat i nemoc i živelní pohroma. Dojde k třídění na schopné a neschopné. Bude se muset dávat pozor na podrazáře, kteří se snaží rychle zbohatnout.

Skoro každý začínající podnikatel chce být zítra milionářem. Rozhodnutí podniknout dovolenou ve Španělsku a nebo si koupit nový přístroj bude jednoduché pro toho, kdo kalkuluje. Najdou se jistě i chytráci, kteří budou chtít využít určitý zmatek, který se dá v začátcích očekávat, ale darebáci v komunistickém systému dokonce vládli. Kdo se stal primářem jen proto, že měl stranickou legitimaci, je člověkem bez páteře, bez morálky. Čert jsem nyní poprvé jména všech popravených a viděl mnohé z nich na fotografiích. Procesy s nimi byly známy. Kdo souhlasil s vrahy, kteří tak likvidovali své odpůrce, je spoluvinen. Urcita lustrace by měla být směrodatná i mezi lékaři.

Mluví se o změnách ve zdravotnictví. Budou to velké změny. Bude to návrat ke svobodě a demokracii — jak pro pacienta, tak pro lékaře.

Otakar ZOUFALÝ

Poděkování za dobrou práci

Byl to dobrý časopis. Nejdříve vycházel jako exilové „Právo lidu“, později jako revue POL. Patřil — a byla to především zásluha jeho šéfredaktora, vydavatele a často i autora výborných článků Jiřího Loewyho — k nejlepším, co se v západním exilu tisklo.

Když Československo po „sametové“ revoluci nastoupilo cestu k demokracii, založil Jiří Loewy redakci POLu také v Praze. Jeho revue měla být časopisem nejen exulantů, ale i Čechů a Slováků ve staré vlasti. Jiří Loewy uvažoval a plánoval, že by POL. mohl vycházet měsíčně, aby tak vyplnil mezeru v českém domácím tisku, kde stále ještě chybí časopis, který by jasně, otevřeně, kriticky, ale také bez zlých a post-ranních úmyslů psal o všech palčivých problémech domova a exilu. Ale plán se nevydařil. Vše se zdálo být připravené, ale vydavatelé v Praze rozhodli jinak. A Jiří Loewy, je muž nezávislost listu ležela na srdci, se rozhodl raději POL. zastavit.

Ve svém o vánocích 1991 napsaném dopise čtenářům a přátelům Jiří Loewy sděluje, že POL. přestává vycházet. Je to škoda. A tak, s troškou pelyňku v srdci nad snad jen dočasným zánikem POLu, nezbyvá než Jiřímu Loewymu a jeho nejbližším spolupracovníkům poděkovat. Za vše, co po léta vycházení jím redigovalého časopisu vykonal. Není toho málo. POL. nám bude scházet...

Rudolf Ströbinger

To, že komunisti udělali z Československa Angličův chlív, je již samo o sobě dosti tragické. Horší však je, že si z něj ty nejlepší kusy vzali na své partajní záhumenky a že v tom chlívě je teď síce plno dojičů, ale žádný pořádný metař!

V. DAVYDOVSKI

NÁRODNÍ POLITIKA

Leden 1992

DM 3.— Verlagsort München

B 20689 E

Někteří lidé si myslí, že lze libovolně vorat v historii bez toho, že by se bral ohled na výsledky politické strany. LDS nejen, že má atributy, o kterých se ani nesnilo všem těm stranám s velkými OO, ale i v parlamentě svými poslanci se zapsala do vědomí občanů velice kladně. V době, kdy i ti nejrenomovanější představitelé stran OO za totality se ve svých prohlášeních dostali maximálně k obhajobě lidských práv, LDS se fundamentálně bojovně politicky profilovala.

V.H.

Usnesení mimořádné konference LDS z 29. března 1992

Stav naší politické scény několik týdnů před parlamentními volbami nás vede k přesvědčení, že je nezbytné spojit dosud roztržitěné síly české pravice. Zároveň chceme zachovat možnost politické práce pro členy LDS na místní úrovni i v parlamentech. Liberální politika, která utrpěla neodpovědným postupem některých členů LDS, musí znovu zaujmout prostor, který jí náleží a do kterého se v této chvíli tlačí politické subjekty, pro něž je liberalismus jen lákavou nálepkou bez obsahu. Pro dosažení těchto cílů se konference usnesla takto:

1. Konference schvaluje integrační smlouvu ODA a LDS.
2. Konference zrušuje v souladu s § 13 odst. 1 písm. a) a § 13 odst. 5 zákona 424/1991 Sb. o sdružování v politických stranách a politických hnutích a v souladu s stanov LDS Liberálně demokratickou stranu a to dobrovolným rozpuštěním s likvidací.
3. Konference rozhodla, že dosavadní orgány LDS zůstávají zachovány a budou činné až do přijetí nových stanov ODA.
4. Konference jmenuje likvidátora
 1. pana Ing. Oldřicha Hřebíčka.
 2. pana JUDr. Pavla Hrušku.
5. Konference ukládá všem delegátům, aby neprodleně informovali členy svých místních organizací a seznámili je s tímto usnesením a s obsahem integrační smlouvy ODA a LDS. Dále pověřuje dosavadní výkonný výbor LDS, aby o tomtéž informoval místní organizace, které na konferenci nevyslaly své delegáty.
6. Konference zmocňuje předsednictvo
 - zajistit všechna práva a povinnosti vyplývající z integrační smlouvy.
 - jmenovat zástupce do orgánů ODA ve smyslu integrační smlouvy a to i pokud je v integrační smlouvě řečeno, že budou zvoleni.
7. Konference děkuje všem členům LDS za jejich dosavadní práci v LDS, za úsilí, které věnovali šíření liberálních myšlenek a vytváření základů liberálně orientovaných politických struktur v naší zemi. Jsme přesvědčeni, že se stejným úsilím budou napříště pracovat v novém subjektu ODA-Liberálové.
8. Konference vyzývá členy LDS ke včasnému individuálnímu vstupu do ODA v průběhu měsíce dubna vzhledem k tomu, že konec dubna je rozhodný termín pro určení počtu zástupců, kteří budou obhajovat zájmy křídla ODA-Liberálové v ústředním sněmu ODA až do první společné konference. Dále vyzývá dosavadní místní organizace, ve kterých přechází do ODA nejméně 5 členů, aby v téže době požádali o registraci jako místní klub ODA-Liberálové. Naše křídlo v ODA bude mít vlastní evidenci o vstupu členů LDS do ODA. Přihlášky budou proto zasílány na ústřední sekretariát LDS.

V Praze dne 29. března 1992

Vzhledem k výše zmíněnému musím říci, že to mi vadí, to mi teda vadí! Pokud by však tento proces měl být přirozený, pak "to nemá chybu". V.H.

Pozvánka na celorepublikový Sněm HOS

Hlavním politickým požadavkem v manifestu "Demokracii pro všechny" bylo skončení vedoucí úlohy komunistické strany. I ve třetím roce po listopadu 1989 však potupná a škodlivá nadvláda bývalých komunistů trvá fakticky dál. Pro koho je dnes HOS především hnutím za skončení této nadvlády bývalých komunistů, hnutím za skončení velkého ignorování spravedlnosti vůči hodně provinilým i vůči silně postiženým zvlášť komunistů a hnutím za vybědnutí za všeobecné politické a morální otrlosti, měl by se tohoto Sněmu HOS zúčastnit.

Bude se konat dne 19.10. od 9. hodiny, v Praze 6, Jugoslávských partyzánů 15 (stanice metra "Dejvická", pak asi 400 m směrem k hotelu Internacionál).

Návrh programu: zahájení; volba moderátorů, zapisovatelů, ověřovatelů zápisu, návrhové, mandátové a volební komise; schválení programu; zpráva o práci HOS od posledního Sněmu; zpráva revizní komise; diskuze ke zprávám; komentář a diskuze k navrhovaným změnám stanov; schválení stanov; volba koordinačního výboru a revizní komise; volba kandidátů do nejvyšších zastupitelských sborů; usnesení.

V případě, že se Sněmu neúčastníte, uvítali bychom Vaše sdělení k nynějšímu programu HOS (jeho text přikládáme). V případě, že se za člena HOS již nepovažujete, prosíme o sdělení i této skutečnosti.

Kont. adr.: Igor Sibilla, Kozácká 3, Praha 10 - Vršovice, 101 00.

S přáním kuráže a vytrvalosti při dalším zápolení za dobré věci.

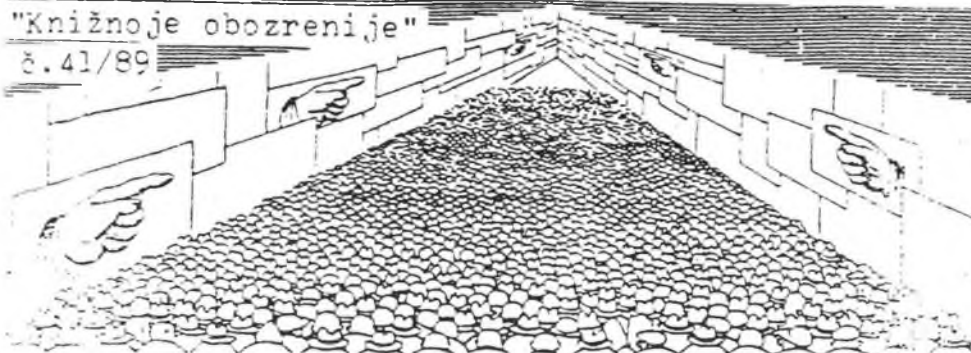
Za KV HOS

Igor Sibilla

Celostátní sněm HOS 19.10.1991 akceptoval lustrace členů-signatářů HOS o které bylo FMV předběžně požádáno. Členská evidence nemá všechny potřebné údaje. Přikládáme k vyplnění žádost, kterou prosíme vyplnit se dvěma průpisy z nichž si jeden ponecháte. Prvopis s průpisem odevzdáte na sněmu vyplněné, nebo je zašlete na adresu Ing Petr Valentík, Odborů 10/289, Nové Město, 12000 Praha 2 do 15.3.1992. Individuální žádosti o osvědčení se kolkují 200 Kčs a podpis na nich musí být ověřen notářem či matrikou /což v našem souboru není třeba/ a kolkem 10 Kčs. Hromadný požadavek je zdarma. Pokud od vás vyplněnou žádost neobdržíme budeme mít za-to, že již osvědčení máte, nebo o něj nehodláte žádat. Osvědčení od FMV Vám bude zasláno na vámi uvedenou doručovací adresu a z hromadného podání HOS nevyplývá povinnost se získaným osvědčením prokázat. Měníme stanovy s členstvím úplným, volným a čestným s odstupovými právy a povinnostmi, neumožněným mj. bývalým pracovníkům a vědomým spolupracovníkům StB-VKR-KGB.

"Knižnoje obozrenije"

č. 41/89

A. OPEXOB.

Někteří lidé se mě často ptají koho budu volit. Odpovídám svou stranu a když do voleb nejde tedy své hnutí a to je Hnutí za občanskou svobodu-HOS. Jeho zástupce vzal na svou kandidátku KAN a pokud mohu

radit: všele doporučuji klub angažovaných nestraníků. Jeho volbou v r.1968, by nás sovětské tanky místo obsazení doslova rozdrtily. Dnes to však není cesta do slepé uličky. Je to vyrovnání se s dědictvím minulosti. V.H.

Programové cíle Hnutí za občanskou svobodu.

HOS není a solving se kdy stane politickým seskupením početné silným. Jeho síla byla ve chvíli jeho vzniku spíše v politicko-morální autoritě tuto autoritu by se měli jeho stoupenci pokusit opět získat. Není to c noreálný, protože dnešní hodnostář si v mnoha ohledech počínají tak špatně, že už pouhá kurážná a seriózní kritika by stoupencům HOS mohla získat značnou reputaci.

Právní stát nelze vybudovat při pokračujícím respektování zákonů, které byly jen zvlášť rozepsanou do paragrafů a při tak velkém ignorování spravedlnosti, jak je tomu (i dnes) dosud. Dokud nebudou potrestáni pobíhav komunistické mafie, spousta slušných lidí ve spravedlnosti věřit nebude a spousta nestydů a cyniků se spravedlnosti nebude bát.

Ukázalo se, že ani po tom všem co mají komunisté před námi zemi a před milióny našich lidí na svědomí, se politicky coudně a alespoň jakž seriózně nechovají. Nahrnuli se do významných funkcí v takové míře, až z toho jakási vedoucí úloha bývalých komunistů. Bude třeba ještě hodně kuráže i síly, aby se tento potupný a ostudný stav změnil. Hodláme co nejotevřeněji pojmenovávat negativní skutečnosti, kurážně pranýřovat vlnky a navrhnout poctivé cesty ke zlepšení.

Postupně sjednocování Evropy by mělo vyvrcholit ustavením "Spojených států evropských". Díky větším ekonomickým možnostem a stabilitě, větší hospodářské provázanosti a díky volnějšímu pohybu po Evropě se zlepší i svoboda každého jednotlivce. Náš vstup do Evropy by urychlila debolá vizace společnosti a to především proto, že komunisté předatbvuji v k dě demokratické společnosti trojského koně, a pro ně v dnešních listu rických souvislostech to platí dvojnásob. Jsme ovlivňováni a zpracováví názorem, že žijeme v postkomunistické společnosti. Komunistické společen se ovšem změnil v lepší změnou ústavního zákona, ale pouze faktickou zřátou noci komunistů na všech stupních a ve všech oblastech života.

Praní špinavých peněz - ať už mafie komunistické nebo jiné - není v nekomunistickém světě beztržně možné (např. převězení ukradených peněz do akciových společností).

Dosavadní i bývalí komunisté a v některých případech i příslušníci StB a jejich spolupracovníci nadále ovládají: státní správu, ministers armádu, policii, justici, prokuraturu, nejdůležitější hospodářské post na úrovni generálních ředitelství (představenstva akciových spol.), pu niků, družstev a informační sféru. Nejhůře dopadnouví esitdbáci se proc rejí se svou pistolí po ulicích jako členové detektivních agentur.

V této podobě nás Evropa těžko přijme do své náruče. Každá serióznější zahraniční firma se seznámí se stavem společnosti, ve které hodí investovat. Své peníze pak radši svěří společnosti spravedlivější, ve které je větší záruka stability, poctivosti i spokojenosti obyvatel. Bývalí komunisté ve vedení našeho státu, nejvíce odpovědní za další mravní rozklad, se v tomto případě zřejmě spoléhají na staré dobré hes že "nakrát opakování lež se stává pravdou". Jejich argumentace: nelze provést debolševizaci, protože neodpovídá právnímu řádu, je zálučná. Nemůžeme se přece řídit právním řádem, v němž jsou i zákony, které si bolševik vymyslel, aby mohl lépe šikanovat lidi a které ruší právní kontinuitu s předchozím právním řádem.

Nejde nám o pomstu, ale o upravenost. Nechtějí jsou souzení především ti, kteří spáchali zločiny proti lidem.

Pomocí zastavit nebo zpomalit pokračující mravní úpadek, jenž sílí hlavně prosazováním kolektivního odpustění (navíc odpustění nepodmíněné poctivým přiznáním viny), by mohlo napomoci prohození některých rolí mezi bývalými prominenty komunistického režimu a bývalými politickými vězni. Prominenti si zajisté nezaslouží víc, než jeden průměrný důchod. Kdežto političtí vězni by jistě ovládali důchod maximální. Dále náprava největších křivd, které má na svědomí bezohledný cynismus, například vrá

cent majetku bývalým politickým vězňům, žijícím v exilu.

Současně s mravní nápravou a očistou společnosti změni náš život k lepšímu pokud možno co nejrychlejší přeměna socialistického hospodářství v tržní mechanismus a komunistického režimu v pluralitní demokracii. Při vzniku takového prostředí je potřebná pluralita, tedy rozbití monopolu ve všech oblastech života, především monopolu informačního a to co v nejkratším čase.

Občanská svoboda spočívá i v možnosti každého jednotlivce rozhodov o věcech, které se ho bezprostředně týkají. Solva by mohl vykonávat sv povolání soudce - člen lidových milicí, majitel na svědomí několik poli tických vězňů - kdyby měli občané možnost zvolit si svého soudce sami.

Pro parlamentní demokracii je nezbytné vytvořit systém politických stran; to však nevylučuje i volbu nezávislých osobností. (Tak tomu byl i v první republice.) Je proto potřeba navrhnout a prosadit dobrý volební systém, který by to umožňoval.

Při časném naplnění požadavku debolševizace, se olupí pseudoradi kální ultimáta různých extrémních skupin a jednotlivců.

Nacismus, fašismus, komunismus a další zvržené totalitní režimy musí co nejrychleji zmizet z Evropy; je proto potřeba se rázně postavit i proti průvodním jevům nesvobody těchto systémů: rasismu, antisemitismu, sovínismu atd.

Proto navrhujeme, podporujeme a budeme prosazovat:

- 1) Ve vztahu k okolnímu světu je pro svobodu každého občana potřebné a důležité rychle zapojení ČSFR do evropského společenství a následný vznik "Spojených států evropských".
- 2) Různými ekonomickými přeměnami naší společnosti ze socialistického hospodářství na tržní mechanismus a komunistického systému na pluralitní demokracii. Rozbití monopolu ve všech oblastech života, na prvním místě monopolu informačního. Vznik prostředí, ve kterém lze bez omezení podnikat.
- 3) Zapojování občanů do rozhodování o věcech, které se jich bezprostředně týkají; formy tohoto zapojení uzákonit právní normou: referenda v obcích a regionech vyhlášená z popudu občanů, přímou volbu presidenta ČSFR, přímou volbu soudců a policejních náčelníků na místní a regionální úrovni.
- 4) Dvoukomorový parlament - druhá komora složená z národních rad. Nový volební zákon, např.: do jedné komory systém poměrného zastoupení, do druhé většinový v malých jednomandátových obvodech, německý smíšený systém, částečně upravený anglosaský apod.
- 5) Postavení StB mimo zákon. Zveřejnění jmen nomenklaturních pracovníků příslušníků StB a všech jejich prokazatelných spolupracovníků a zákaz: jejich činnosti na místě presidenta ČSFR, v parlamentech, vládách, justici, prokuratuře, ve státní správě, ve státní službě, v obecních úřadech a poslaneckých sborech, v redakcích hromadných sdělovacích prostředků, ve školství, a zákaz jakékoli služby se zbití. Snížení všech jejich důchodů na úroveň jednoho důchodu průměrně a odebrání neprávem nabytého majetku. Urychlené opravy právního řádu které by definovaly a i zpětně postihly jakékoli rozkrádání majetku.
- 6) Úznání třetího odboje. Maximální důchody bývalým politickým vězňům a navrácení majetku bývalým politickým vězňům žijícím v exilu.
- 7) Kritika politiky vedoucí k dalšímu mravnímu rozkladu společnosti, prosazované některými bývalými komunisty, kryptokomunisty, pseudo-humanisty apod. Důrazně bojovat proti rasismu, antisemitismu, sovínismu a dalším jevům nesvobody.

Na uskutečňování programových cílů spolupracovat s Konfederací politických vězňů Čs., Klubem angažovaných nestraníků, Občanskou demokracickou aliancí, Asociací sociálních demokratů a dalšími demokratickými stranami a iniciativami.

Die Büro-Kraft

"Res publica" č.17/92

Liberalně demokratická strana byla na čele snah o jasné profilování a vystoupení všech parlamentních pravicových a konzervativních stran, aby bylo zřejmé, že demokratický řád nevznikne dokud se důsledně neskoncuje s pozůstatky komunismu zejména v řídících stupních od vlád do posledních okresů. Bohužel však arogance místních úředníků dokazuje, že i tato iniciativa se minula účinkem.

Na vysezených místech někteří až se čtyřicetiletou stáží umožněnou

PROHLÁŠENÍ KONZERVATIVNÍHO BLOKU

V Praze dne 26.6.1991

blahovůlí KSČ,

která raději

podržela

osvědčené

harcovníky

vykonavatele

svinských

zákonů, než

by do svých

machinací zasvěcovala

nové a ne-

zkoušené kandidy. Dnes

titíž byro-

kraťáci mu-

žici, kteří

absencí člen-

ství ve

straně mu-

seli obzvlá-

šť nechutně

ohýbat hřbe-

ty před vrch-

ností a při-

rozeně o

to víc dá-

vali svou

vrozenou

panovačnost

na jevo nebo-

hým předkla-

datelům

všech mož-

ných i ne-

možných

duplik. Dnes

jsou pevně

zeštítní

členstvím

v nějaké

pravicové

straně a ne-

bo i levico-

vé a z výše

svých postů

opovrhlivě

shlížejí

na obtížný

hmyz - ty

samé stěžo-

vatele, kte-

ré tak dobře

znají ještě

z doby totality,

kdy je stejným

způsobem posílali

s patřičnou dávkou ironie

za dveře. To nemá chybu.

Konzervativní blok České národní rady ustavují podepsaní členové poslaneckých klubů Křesťanské a demokratické unie, Liberálně demokratické strany, Občanské demokratické aliance a Občanské demokratické strany. Konzervativní blok je otevřen dalším poslancům, kterým jsou blízká programová východiska některé ze zakládajících stran nebo principy, které je sjednocují, to jest zejména:

- svoboda jednotlivce a nedotknutelnost vlastnických práv.
- tradiční občanské hodnoty: rodina, obec, právní stát a vláda zákona.
- odmítnutí jakéhokoli socialismu a všech forem státního paternalismu.

Členství v Konzervativním bloku je individuální. Další členové vstupují podpisem tohoto prohlášení za písemné podpory deseti členů Bloku.

Členství zaniká vystoupením oznámeným Koordinační skupině Konzervativního bloku nebo vyslovením většinového nesouhlasu všech členů Konzervativního bloku s dalším členstvím.

Organizační zásady

1) Koordinační skupina se skládá ze dvou zástupců každého poslaneckého klubu, jehož většina členů vstoupila do Konzervativního bloku. Práci skupiny řídí mluvčí Konzervativního bloku; v této funkci se členové Koordinační skupiny střídají po každém cyklu sněmovních prací. Koordinační skupina v rámci cyklu sněmovních prací dohodou stanoví priority parlamentní práce a koordinuje sblížení stanovisek při hlasování v orgánech ČNR.

2) Schůzky zpravodajů klubů před projednáváním ujasňují stanoviska a určují sporná místa v návrzích zákonů či jiných usnesení ČNR.

3) Společný postup Konzervativního bloku v jednotlivých orgánech ČNR (výbory, předsednictvo) koordinují jejich členové: to platí i o poradách zpravodajů výborů k návrhům zákonů a o poradách organizačního vedení ČNR.

4) Poslanci Konzervativního bloku ustavují iniciativní skupiny. Tyto skupiny předkládají výsledky své práce Koordinační skupině nebo celému Bloku k posouzení.

5) Celý Konzervativní blok svolává Koordinační skupina kdykoliv pro rozhodování zásadních záležitostí, zpravidla však nejméně jedenkrát za cyklus sněmovních prací. Schůzi řídí mluvčí nebo pověřený člen Koordinační skupiny.

6) Administrativní práce Konzervativního bloku zajišťuje zpravidla ten poslanecký klub, jehož člen je mluvčí.

Pravidla jednání

Při většinové shodě o konkrétním problému se menšina zavazuje informovat Konzervativní blok, jak bude hlasovat a jaké návrhy rozporné se stanoviskem Bloku hodlá v orgánech ČNR přednést. Kompromisní návrhy předkládané Koordinační skupinou mají přitom být základem konsensu pro hlasování v orgánech ČNR.

V.H.